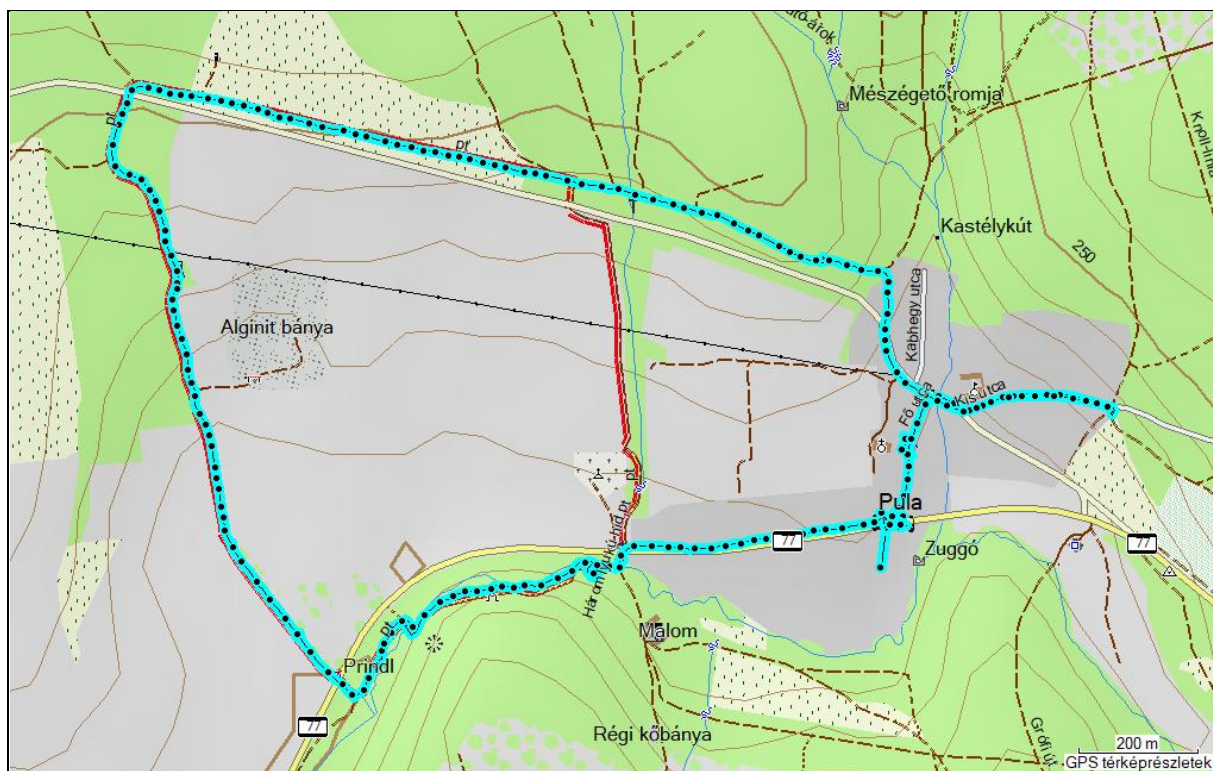
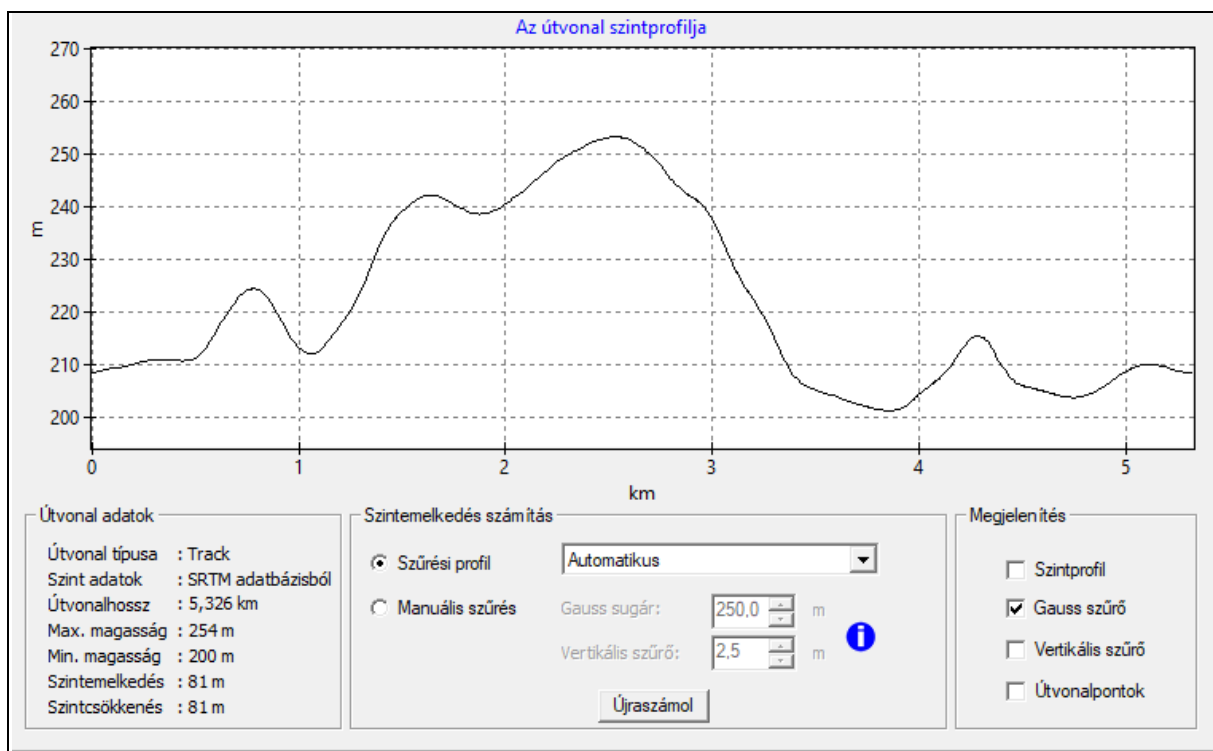

2026. július 16. Pulai kirándulás

Útvonal: Pula buszmegálló – Katolikus templom - Szent Flórián kápolna – Kopjafa – Kráter tanösvény – Kőhíd – Pula buszmegálló

Táv: 5 km → 8 pont; szint: 100 m → 2 pont; **MTSZ pont: 10; NEM ELSZÁMOLHATÓ TÚRA**

Egy szomorú esemény miatt jöttünk Veszprémbe, Drüszler Kriszta itt hagyott minket, többet nem fogunk tudni együtt túrázni. Temetését nem szerettük volna kihagyni.

Úgy döntöttünk, hogy egy régen megtervezett, rövid útvonalat fogunk bejárni Pulán. Természetesen láda is van itt rejtve, annak pontjait fogjuk megkeresni.

Reggel korán ébredtünk, ezért úgy döntöttünk, hogy a buszpályaudvarról 07³⁰-kor induló busszal utazunk Puláig.

Kicsit csöpögött az eső, ahogy kiléptünk a kapun. Nem baj, Pula messze van, majd csak eláll az eső. A 7A jelzés busszal lementünk a buszpályaudvarig.

Rövidesen indult is a buszunk. Meglepődve láttuk, hogy az eső egyre erőteljesebben esik. Lehet, hogy ma egy esős túránk lesz?

Leszálltunk Pulán, reménytelenül esett az eső. Most mi legyen? Várjunk? Nem vártunk, ott voltak a hátizsákjainkban az esernyők. Induljunk el, ki tudja az eső mikor áll el. Sejtettük, hogy a táránk végén fog vége lenni az esőnek.

A túra elején a faluban gyalogoltunk. Elmentünk a Katolikus templom előtt, itt megkerestük a láda pontot.

Tovább gyalogoltunk a falu szélén lévő kopjafáig. Itt is megkerestük a ládapontot. Az eső annyira esett, hogy igazából csak a pontokat gyűjtöttük be, nem is néztük meg igazából a látnivalókat.

Ezután egy földútra értünk, ami annak ellenére, hogy tele volt apró kövekkel, eléggé csúszós volt. Nem volt igazán nagy élmény a gyaloglás ezen a kellemetlenül csúszós, sáros úton. Különösen az volt a bosszantó, hogy a földút mellett vezetett az Ajka irányába tartó országút, amelyen meg tudtuk volna úszni a csúszkálást, de úgy döntöttünk, hogy a forgalmas út még mindig rosszabb, mint a földúton való csúszkálás.

Időnként egészen szép volt a kilátás, bár az élményt rontotta a kellemetlenül szakadó eső.

Elindultunk a láda utolsó pontja felé. Elég nehéz, csalánnal benőtt úton kellett átvágnunk. Volt egy patak is, amelyen nem is volt könnyű az átvágás. Már teljesen átázott a cipőnk, ezért a patak medrében gyalogoltunk át, nem szerettünk volna a csúszós köveken elesni.

Egy régi kőhíd közelében volt elrejtve a láda. Kellett egy kis idő, mire sikerült megtalálni a dzsindzsás, esőtől átázott terepen.

A láda megtalálása után átmentünk a kőhídon, és jól elázva eljutottunk a falu élelmiszerboltjáig, ahol vettünk magunknak egy sört, meg ropogtatni valókat.

Leültünk a buszmegállóban és ahogy lehetett letakarítottuk cipőinket, zoknijainkat kicsavartuk. Ez egészen sokáig eltartott, ezért nemsokára meg is érkezett a Veszprémbe tartó busz.

Természetesen, mire vége lett a túrának az eső is eláll.

Szép helyen jártunk, de kellemetlenül esett az eső, és csúszós, sáros volt az út. A fákról, bokrokról is áztunk. Volt már jobb túránk is.

